

# РЕШЕНИЕ

№ 12187

гр. София, 27.03.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12064** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).  
Образувано е по жалба на К. А. П., гражданка на К., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 4894/24.09.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, с което и е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно, поради нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Правят се възражения, че решението при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, като е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.  
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, с назначения преводач от френски език и се представлява от адв. В.. Поддържат жалбата по изложените в нея съображения.  
Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважения на основанията, посочени в оспорения административен акт.  
За Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява представител.  
Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:  
С молба с № ПМЗ-ВР2254/05.08.2025г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), К. А. П., от женски пол,

[дата на раждане] в [населено място], К., гражданка на К., етническа принадлежност - банту/банен, вероизповедание - християнин, семейно положение - неомъжена, ЛНЧ [ЕГН], е поискала предоставяне на международна закрила. Личните ѝ данни са установени въз основа на представен национален паспорт № АВ168719, издаден от К. на 07.04.2025г., валиден до 07.04.2030г.

На същата дата - 05.08.2025г. е съставен регистрационен лист с приложение. К. А. П. е получила копие от Указания, рег. № УП17845/05.08.2025г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях.

С К. А. П. в хода на административното производство е проведено интервю с рег. № УП-17845 от 15.08.2025г. в присъствието на преводач от/на френски език. По време на проведеното интервю жалбоподателят заявява, че е напуснала К. легално на 04.07.2025г. Заминала е за Турция със самолет. Твърди, че е имала виза и разрешително за влизане в страната. Останала е в Турция почти две седмици. Споделя, че е влязла на територията на Република България на 24.07.2025г. с влак. На границата ѝ поискали документите. Заявява, че ги е предала, а когато полицията се върнала, ѝ казали, че трябва да тръгне с тях заедно с целия си багаж.

Твърди, че това е било първото ѝ напускане на родината ѝ. Имала е виза за Италия, но по-късно ѝ казали, че е била фалшива. Никога не е била в Италия. Обяснява, че зет ѝ и е помогнал да напусне страната, като е намерил хора, които да издадат визата, а в паспорта е бил сложен печат, на който пишело „М.". Същото лице, което е помогнало с визата за Италия, е извадило и виза за Турция. По думите на оспорващата, тя изобщо не е знаела, че става дума за фалшива виза. Тя допълва, че дори визата за Турция не е била извадена в посолство, а в един център за визи. По думите ѝ, щом като в Турция не са я спрели, значи визата за тази страна е била истинска.

Разказва, че К. е разделен на две части, в едната се говорело на английски език, а в другата на френски. Когато франкофони отивали в английската част, те не били добре приети и често били атакувани. Твърди, че е имала връзка с мъж в продължение на единадесет години, от когото има дете. Освен това има и друго дете от друг мъж преди него. Мъжът, с когото имала единадесетгодишна връзка заминал за северозападен К., където се говорело английски. Тя не го последвала, защото там имало гражданска война. По думите ѝ хората, които участвали в гражданската война, се наричали амбазонци. Те били изключително жестоки. Поради тази причина тя първоначално не отишла с бащата на своето първо дете в северната част на К..

Споделя, че останала в [населено място] при семейството си, което ѝ направило предложение за брак с друг мъж, за когото тя не искала да се омъжи. Тогава тя се обадила на мъжа, от когото имала дете, за да му разкаже ситуацията и да го попита дали не иска да се сгодят, тъй като ѝ предлагали брак с друг човек. Той ѝ отговорил, че това е възможно само ако го последва в северозападен К.. Молителката заявява, че не е могла да отиде да живее там, защото много се страхувала. В крайна сметка поела риска и заминала, но издържала много малко време, не могла да понесе насилието и се завърнала обратно в [населено място]. Тъй като не била съгласна с предложението за брак, взела решението да напусне К.. Детето ѝ сега било при по-голямата ѝ сестра. Твърди, че няма доказателства, с които да подкрепи твърденията си. Подчертава, че никога не е била заплашвана, освен във връзка с този брак, който семейството ѝ искало да наложи насила.

Твърди още, че когато е била на 12 години е била изнасилена от по-голям от нея мъж. Подала оплакване в полицията, но не последвало нищо - задържали го само за два дни, след което го

пуснали. Споделя, че и по-късно била насилвана, когато вече била по-голяма, един мъж я е ударил. Подала жалба в полицията, извадила медицинско, след което полицията го заплашила да не повтаря действията си. Повече не е имало подобни случаи.

Уточнява, че никога не е била отвлечана или преследвана. Разказва, че когато била в северната част на К. по време на войната, станала свидетел на военни действия. Тя заявява, че лично не е имала проблеми с амбазонците, защото не си позволявала да излиза и да се разхожда никъде.

Твърди, че лично не е подлагана на преследване на основание етническа принадлежност, изповядвана религия или националност. Пояснява, че не е била член на политически партии или организации. Изтъква, че не е била арестувана, съдена или осъждана в държавата си на произход. Със становище от 09.09.2025г. от младши експерт в отдел „ПМЗ- кв. Военна рампа“ до председателя на Държавна агенция за бежанците на Министерски съвет е направено предложение на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното в настоящото производство Решение № 4894/24.09.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, е отхвърлена молбата и за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В мотивите на оспореното решение е посочено, че на фона на общата социално-икономическа обстановка и обществено-политическа ситуация в К., лицето е опитало да изгради бежанска история, ползвайки общоизвестни факти за страната. Няма данни за личностно преследване спрямо нея, като в историята липсва и личен мотив. Решаващият орган е направил извода, че посочената причина за подаване на молба за международна закрила не е свързана с раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и не се оценяват като релевантен мотив за предоставяне на статут на бежанец. Органът е разгледал актуалната обстановка в К., предоставена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, като е установил, че не е безогледно и повсеместно на цялата територия на страната. Обстановката в К. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденката е налице страх от преследване, както и да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането ѝ.

Въпреки горното, органът приема, че молителката не е представила никакви доказателства за лични посегателства върху себе си, като счита бежанската история за нелогична и противоречива. Като допълнителен аргумент в тази насока органът е посочил обстоятелството, че лицето е напуснало легално страната с паспорт.

В решението е взето предвид, че молителката е християнка, но това само по себе си не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Тя изрично е заявила, че не е имала каквито и да е религиозни проблеми. Прието е, че става дума за „мигрант“ - лице, което по различни причини от причините на бежанеца, напуска страната, за да се засели другаде. Направен е извод, че за лицето не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ по чл. 8 от ЗУБ, а изложените от него мотиви не са правнозначими за търсената защита.

В мотивите на оспореното решение са изложени доводи, че К. А. П. не е била изложена и за нея не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Въз основа на справка за с вх. № МД-02-322/12.06.2025г. относно обстановката в К. е прието, че в страната няма вътрешен или международен въоръжен конфликт и няма основание за предоставяне на субсидиарна закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Същевременно не са налице и други причини от хуманитарен характер за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките както по чл. 8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 и ал. 8 за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут.

Процесното решение е връчено на К. А. П. на 07.11.2025г., а жалбата срещу него е подадена чрез административния орган до Административен съд София – град на 14.11.2025г.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение в цялост. В хода на съдебното производство е представена и приета като писмено доказателство справка с вх. № МД-02-92/10.03.2026г. относно актуалната общественно-политическа и социално-икономическа обстановка в К..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма и същият съдържа законово изискуемите реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 35 и 36 от АПК. Проведено е интервю в рамките на което са събрани доказателства за нейната бежанска история, приобщени са справки за актуалната обстановка в страната по произход. Самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива - проведено е лично с молителката, в присъствието на преводач. Органът е обсъдил изложените факти, заявени във връзка с подадената молба за закрила. Съдът съобрази и връчените в рамките на производството Указания за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България.

Твърденията, изложени в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила, поради необсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, са неоснователни. На първо място, в мотивите на решението са обсъдени в достатъчна степен данни за обстановката в страната, в това число от сигурни източници и конкретно тези, на които е извършено позоваване в справките на Дирекцията към ДАБ. Освен това в съдебното производство също е представена актуална справка, поради което не може да се приеме, че не е изяснено действителното положение в страната ѝ по произход. Обсъдени са всички изложени от жалбоподателя факти, извършена е преценка на тяхната достоверност. Формираните изводи са въпрос на правилна преценка на доказателствата и относими към материалната законосъобразност на решението.

Решението е издадено в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ Република България предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Легална дефиниция за понятието „преследване“ по смисъла на закона се определя в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие,

законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Необходимо е преследването да е характерно не изобщо за страната, а да е било насочено към конкретното лице, търсецо закрила. Поради това изложеното в бежанската история следва да се преценява конкретно и индивидуално. Административният орган е обосновал правилни изводи, които са в съответствие с бежанската история и ситуацията в страната на произход. Молителката се позовава на проблеми от личен характер, свързани с това, че не може да живее в северозападен К. заедно с мъжа, от който има дете и с нежеланието и да се омъжи за друг мъж. Не се твърди член на семейството и да е бил обект на пряко посегателство от психическо или физическо естество. От представената бежанска история не се обосновава извод за преследване поради раса, националност, политическа принадлежност, социална група или други признаци, изброени в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

От събраните в хода на административното производство и по делото доказателства не може да се установи преследване по отношение на К. А. П. на някое от основанията, посочени в Конвенцията за бежанците. Ето защо, изводите на административния орган, че по отношение на чужденеца не са налице основанията по чл. 8 от ЗУБ, са законосъобразни. Молителката не е лишена от възможност да се възползва от закрилата на държавата, чиято гражданка е, доколкото същата не е потърсила такава закрила, а е напуснала държавата легално, без проблеми с официалните власти.

Правилно органът е приел, че твърденията на молителката са неприложими към предвидените основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Тя не твърди да е била подложена или да е претърпяла каквото и да е насилие, изхождащо от държавата, от нейни институции или от политически или религиозни формирания. Ето защо изтъкваните от нея страхове и опасения не обосновават предоставянето на бежански статут по член чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

К. А. П. е напуснала доброволно К., като не се установява наличието на препятствие за завръщането ѝ. Не е призовавана, не е водено срещу нея криминално разследване. Съгласно глава II, В. 2. с /Дискриминация/ параграф 54 от Наръчник по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец в съответствие с Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. и протокола за статута на бежанците от 1967г., лицата, към които отношението е по-неблагоприятно, не са непременно жертви на преследване. Само при определени обстоятелства дискриминацията се превръща в преследване. Това става, когато дискриминационни мерки водят до значителни вредни последствия за съответното лице, като например, сериозни ограничения на правото му да изкарва прехраната си, да изповядва религията си, да има достъп до съществуващите образователни заведения. Самата принадлежност към определена социална група не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец/т.79 от Наръчника за процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН/. За да бъде предоставен такъв статут, не е достатъчно определен вид преследване да е характерно за дадена страна поначало, а следва преследването да е насочено конкретно спрямо търсецото закрила лице. В конкретния случай не са налице доказателства, че спрямо нея е имало преследване или съществува риск от

преследването и в бъдеще, по причини, посочени в ЗУБ. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че деклариранията от К. А. П. причина да напусне К. е лична и е извън обхвата по ЗУБ.

От изложеното следва, че остава единствено възможността молбата за закрила да бъде преценена на основание общата обстановка в страната по произход на жалбоподателя, т. е. на основания относими към всички цивилни лица, за които не са налице изключващи клаузи, в случая няма такива данни. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Съдът намира за неоснователен довода на оспорващата, че органът не е изпълнил задължението си да събере доказателства за страната и по произход и с това е нарушил процесуалните си задължения.

Нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ задължава изрично органа в рамките на производство по общия ред да се произнесе по всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му на произход или с трети държави. Поради това по националното право е предвидено задължение при преценка на молбата за закрила да бъде събрана и обсъдена актуална информация за страната на произход на молителя. По общото изискване на чл. 36 от АПК, във вр. с принципите за истинност по чл. 7 и за служебното начало по чл. 9 от АПК, трябва да бъдат взети предвид всички относими факти и обстоятелства. Без съмнение информацията за страната по произход и преценката ѝ, съставляват такива факти и обстоятелства, предвид задължението за спазването на принципа за забрана за обратно връщане по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чл. 33 от Женевската конвенция от 1951г., прогласен и в чл. 19, ал. 2 от Хартата за основните права на ЕС.

В чл. 98, ал. 2 от ЗУБ се съдържат критерии за определянето на сигурни страни и източниците на информация. Според тази разпоредба, възможните източници на информация са от държавите - членки на Европейския съюз, ВКБООН, Съвета на Европа или други международни организации. От информацията за държавата по произход следва да се направи извод за степента, в която съответната държава предлага защита срещу преследване, въз основа на критерии, посочени в същата разпоредба. Критериите са следните: въз основа на актовете, приети в тази област, и начина, по който се прилагат; начинът, по който се спазват правата и свободите, уредени в ЕКПЧОС, Международния пакт за граждански и политически права или Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; начинът на прилагане на забраната за експулсиране или връщане по Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. и на

четвърто място - съществуването на система за ефективни санкции срещу нарушенията на тези права и свободи.

При тези обстоятелства, настоящата съдебна инстанция намира, че органът е изпълнил задължението си да събере относима информация за страната по произход от гледна точка на критериите за определянето на една страна като сигурна, установени по националното право.

Разглеждайки ситуацията в К. от приложената по делото справка става ясно, че насилието в двата англоезични региона, Северозападен и Югозападен, продължава шеста година, въпреки че според изявление на президента П. Бия много въоръжени сепаратистки групи са се предали, а заплахата, която последните представляват, е значително понижена. Във връзка с актуалната политическа и икономическа обстановка в справката е посочено, че политическите събития и повишеното напрежение, свързани с англоезичните Северозападен и Югозападен регион, може да доведат до изолирани случаи на насилие и в други части на страната. В допълнение съдът счита, че на територията на К. не е налице въоръжен конфликт. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални, както е в настоящия случай. В съответствие с информацията, съдържаща се в двете справки /от административната преписка и в представената пред настоящата инстанция справка от 10.03.2026г./ относно общото положение в страната, категорично не може да се направи извод за наличие на вътрешен или международен въоръжен конфликт в К., който да налага приложението на чл. 9 от ЗУБ.

Административният орган правилно е установил, че в разглеждания случай е неприложим чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО, тъй като визираните в тази разпоредба стандарти не могат да бъдат приложени поради липсата на данни за безогледно насилие при вътрешен въоръжен конфликт, с оглед личното положение на чужденеца. В тази връзка следва да се посочи, че към настоящия момент няма основание да се приеме, че в К. е налице състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт по смисъла на тези понятия, възприети в чл. 9 от ЗУБ и в решение на СЕС от 17.02.2009 г. по дело С-465/07, постановено по тълкуването и прилагането на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО. В тази връзка и с оглед разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, административният орган правилно е отхвърлил молбата за закрила и в тази й част като неоснователна.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка

доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справка на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на председателя на ДАБ при МС. Изводите на председателя на ДАБ при МС, че по отношение на К. А. П. не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата, административният орган е постановил законосъобразно решение.

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, Административен съд София-град, III отделение, 55-ти състав,

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на К. А. П., гражданка на К., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 4894/24.09.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, с което и е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

### **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**